

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/1151

af 29. juli 2020

om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse bestemmelser i Rådets direktiv 92/83/EØF ⁽³⁾ er forældede og uklare, hvilket resulterer i unødvendigt tunge administrative procedurer for både skatteforvaltningerne og de økonomiske operatører. Efterlevelsedomkostningerne for de økonomiske operatører begrænser små og mellemstore virksomheders deltagelse i handelen med alkohol og alkoholholdige drikkevarer på det indre marked. Desuden bør henvisninger til EU-lovgivning, som ikke længere er i kraft, ajourføres.
- (2) For at sikre en ensartet anvendelse af betingelserne for fastsættelse af punktafgiften for øl er det nødvendigt at fastsætte betingelserne for måling af Plato-graden. Navnlig hvad angår måling af Plato-graden for sødet eller aromatiseret øl, er det vigtigt at præcisere, at de ingredienser i øl, der er blevet tilsat efter gæringen, også tages i betragtning ved måling af Plato-graden. I betragtning af de praktiske vanskeligheder, der er forbundet med at identificere og måle tørkekstraktet af den oprindelige mask i det færdige produkt, er en sådan præcisering nødvendig og begrundet i behovet for at fastlægge en harmoniseret fremgangsmåde, der vil sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af nævnte regler for de berørte afgiftspligtige personer og for skatteforvaltningerne samt et effektivt fiskalt tilsyn i forhold til risikoen for svig, unddragelse eller misbrug.
- (3) For at sikre en smidig overgang til en harmoniseret metode til måling af Plato-graden i øl er det hensigtsmæssigt at tillade, at de medlemsstater, som den 29. juli 2020 ikke tager ingredienser i øl, der er blevet tilsat efter gæringen, i betragtning ved måling af Plato-graden, fortsat anvender den metode, som de for øjeblikket anvender, i en overgangsperiode.
- (4) Alkoholindholdet i øl, for hvilke reducerede satser for øl med lavt alkoholindhold kan anvendes, er generelt for lavt til at give producenterne konkrete incitamenter til at være innovative og skabe nye produkter med lavt alkoholindhold. For at tilskynde til udviklingen af øl med lavt alkoholindhold bør tærsklen for satser for drikkevarer med lavt alkoholindhold hæves.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 108.⁽³⁾ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21).

- (5) Medlemsstaterne kan anvende reducerede satser på øl og ethanol fremstillet i små mængder af små uafhængige producenter. For at undgå, at andre alkoholholdige drikkevarer behandles forskelligt fra øl og ethanol, bør medlemsstaterne endvidere have beføjelse til at anvende reducerede satser på andre alkoholholdige drikkevarer, der fremstilles i små mængder af små uafhængige producenter. Medlemsstaterne bør kunne begrænse anvendelsen af reducerede satser på mellemklasseprodukter og andre gærede drikkevarer under hensyntagen til forskellige kriterier, såsom alkoholindholdet i det færdige produkt eller mængden og typen af råvarer, der er anvendt til fremstilling heraf.
- (6) I forbindelse med anvendelsen af reducerede punktafgiftssatser bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår fastsættelsen af udformningen af en ensartet attest, der bekræfter de små uafhængige producenters årlige produktion og overholdelse af de i direktiv 92/83/EØF fastsatte kriterier, med henblik på at lette anerkendelsen af deres status som små uafhængige producenter i samtlige medlemsstater. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011^(*). Selv om det er ønskeligt, at certificeringen af små uafhængige producenter foretages af den medlemsstat, hvori de små uafhængige producenter er etableret, bør den administrative byrde nedbringes ved at tillade, at de små uafhængige producenter foretager selvcertificering. Den medlemsstat, hvori den lille uafhængige producent er etableret, bør være forpligtet til at fastsætte betingelser for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne bestemmelser og for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug. Medlemsstaterne bør tildele de reducerede punktafgiftssatser på grundlag af den attest, som udstedes af andre medlemsstater, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder, f.eks. risiko for svig, unddragelse eller misbrug. De medlemsstater, som anvender højere tærskler for små producenter, bør anvende de samme tærskler for producenter fra andre medlemsstater.
- (7) I betragtning af den særlige situation for vinsektoren i Republikken Malta, bør denne medlemsstat have mulighed for at anvende en højere tærskel i forbindelse med mekanismen med reducerede satser, der er fastsat i dette direktiv, på små uafhængige vinproducenter.
- (8) Medlemsstaterne bør have tilladelse til at anvende en reduceret sats for ethanol, der er produceret på frugtavleres destillerier af frugt (såsom æbler, pærer, druemarc og bær).
- (9) For så vidt angår øl, vin og andre gærede drikkevarer giver direktiv 92/83/EØF medlemsstaterne mulighed for at punktafgiftsfritage produkter, der er fremstillet i hjemmet uden salg for øje. Direktiv 92/83/EØF tillader imidlertid ikke en sådan fakultativ fritagelse for ethanol fremstillet af frugter (såsom æbler, pærer, druemarc og bær) til privat forbrug. Eftersom flere medlemsstater har en mangeårig tradition for sådanne produkter, bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende reducerede satser eller fritagelser for ethanolprodukter af regional eller traditionel karakter, der er fremstillet uden salg for øje. Det er derfor hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne en mulighed for under strenge betingelser at punktafgiftsfritage eller anvende reducerede punktafgiftssatser for en begrænset mængde frugtbrændevin, der er fremstillet af frugter (såsom æbler, pærer, druemarc og bær), som en privatperson ejer og dyrker på samt leverer fra en grund, som den pågældende privatperson disponerer over. Medlemsstater, der anvender sådanne reducerede satser eller fritagelser, bør være forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug. Nævnte foranstaltninger bør f.eks. omfatte registrering af privatpersoner, der fremstiller sådanne drikkevarer, registrering af destilleringsapparater, herunder deres størrelse og placering, rapportering om produktionsmængde og andre kontrolforanstaltninger, der sikrer overholdelse af betingelserne for anvendelse af reducerede satser eller fritagelser. Disse medlemsstater bør også have indført passende krav og procedurer for at sikre kontrol af produktion og forbrug og forebyggelsen af grænseoverskridende virkninger og salg. Medlemsstaterne bør også fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af sådanne nationale bestemmelser og sikre, at disse sanktioner gennemføres. Valget af sanktioner henhører fortsat under medlemsstaternes skønsebeføjelse, men de fastsatte sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (10) Da de reducerede punktafgiftssatser eller punktafgiftsfritagelserne for drikkevarer, der er fremstillet i hjemmet, ikke bør anvendes af en medlemsstat i tillæg til de reducerede satser for ethanol, der er fremstillet på små frugtavleres destillerier, og i betragtning af de landespecifikke traditioner og tilknyttede ordninger vedrørende små frugtavleres destillerier i Republikken Bulgarien, bør denne medlemsstat, når den har gjort brug af den mulighed, der findes for frugtbrændevin, der er destilleret af små frugtavleres destillerier til frugtavlerne selv, fortsat kunne benytte denne mulighed, idet enhver anden mulighed at anvende reducerede satser eller fritagelser udelukkes.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (11) Det er hensigtsmæssigt at ajourføre henvisningerne til koderne i Den Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til at beskrive alkoholholdige produkter.
- (12) Medlemsstaterne bør have tilladelse til på en række betingelser at fritage produkter, der er omfattet af direktiv 92/83/EØF, fra den harmoniserede punktafgift, når disse produkter anvendes til fremstilling af kosttilskud.
- (13) Det er hensigtsmæssigt at ajourføre direktiv 92/83/EØF for så vidt angår anvendelsen af reducerede satser på visse produkter, der er destilleret i Den Helleniske Republik i traditionelle kobberklarepander til diskontinuerlig destillation og i simple, traditionelle destilleringsapparater.
- (14) For at reducere efterlevelsbyrden for de økonomiske operatører og øge retssikkerheden bør betingelserne for anvendelsen af fritagelser for enhver type denatureret alkohol revideres.
- (15) For at sikre en ensartet anvendelse af fritagelsen for fuldstændig denatureret alkohol er det nødvendigt yderligere at præcisere betingelserne for gensidig anerkendelse af fuldstændig denatureret alkohol. Medlemsstaterne bør punktafgiftsfritage fuldstændig denatureret alkohol, der er blevet fuldstændig denatureret i en anden medlemsstat, i overensstemmelse med den metode, der er godkendt af denne anden medlemsstat. For at øge retssikkerheden er det også nødvendigt at præcisere procedurerne for meddelelse af ændringer til kravene vedrørende fuldstændig denaturering af alkohol.
- (16) For at fastsætte procedurerne for vurderingen af de respektive medlemsstaters krav til fuldstændig denaturering af alkohol bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser med henblik på at godkende eller afvise de krav til fuldstændig denaturering af alkohol, som meddeles af medlemsstaterne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (17) For at sikre en ensartet anvendelse af fritagelsen for delvist denatureret alkohol er det nødvendigt at præcisere betingelserne for gensidig anerkendelse af delvist denatureret alkohol samt at fastsætte, at vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr er del af fremstillingsprocessen, og at delvist denatureret alkohol, der anvendes til den tilhørende fremstillingsproces, derfor er omfattet af nævnte fritagelse. For at begrænse svigagtig anvendelse af denne fritagelse er det nødvendigt at fastsætte yderligere betingelser for dens anvendelse.
- (18) De fritagelser, der er fastsat for Det Forenede Kongerige med henblik på to specifikke alkoholholdige drikkevarer, afspejlede fritagelserne i henhold til Det Forenede Kongeriges nationale lovgivning. Eftersom disse fritagelser fra de harmoniserede punktafgifter er blevet ophævet i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, er de ikke længere relevante og bør afskaffes på EU-plan.
- (19) Målet for dette direktiv, nemlig at reducere efterlevelsbyrden for de økonomiske operatører og den administrative byrde for skattemyndighederne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af virkningerne af denne foranstaltning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) Direktiv 92/83/EØF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 92/83/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Alle ingredienserne i øl, herunder ingredienser, der tilsættes efter fuldendt gæring, skal tages i betragtning ved måling af Plato-graden.

Uanset stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstater, som den 29. juli 2020 ikke tager ingredienser i øl, der er blevet tilsat efter gæringen, i betragtning ved måling af Plato-graden, fortsætte hermed indtil den 31. december 2030.«

- 2) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan for øl, som har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 3,5 % vol., anvende reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen.«

3) I artikel 8, nr. 2, affattes indledningen således:

»2. »mousserende vin« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 og 2205, og som«.

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

1. Medlemsstaterne kan på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser på vin, der fremstilles af små uafhængige vinproducenter:

— de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der i gennemsnit producerer over 1 000 eller for Maltas vedkommende over 20 000 hl vin om året

— de reducerede satser må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats.

2. Med henblik på de reducerede satser forstås ved »små uafhængige vinproducenter« en vinproducent, der er juridisk og økonomisk uafhængig af andre vinproducenter, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre vinproducenters lokaler og ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små vinproducenter med en samlet årlig produktion på ikke over 1 000 eller 20 000 hl alt efter omstændighederne kan disse vinproducenter imidlertid behandles som en enkelt lille uafhængig vinproducent.

3. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på vin, der leveres på deres område fra små uafhængige vinproducenter i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end deres nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.«

5) I artikel 12, nr. 2, affattes indledningen således:

»2. »andre mousserende gærede drikkevarer« alle varer, der henhører under KN-kode 2206 00 31 og 2206 00 39, samt varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 og 2205, men som ikke er omfattet af artikel 8, som«

6) Artikel 13, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af denne artikels stk. 3 og artikel 13a anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre ikke-mousserende gærede drikkevarer. Tilsvarende anvender de samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre mousserende gærede drikkevarer. De kan anvende samme punktafgiftssats for andre ikke-mousserende gærede drikkevarer og andre mousserende gærede drikkevarer.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

1. Medlemsstaterne kan på andre gærede drikkevarer, der fremstilles af små uafhængige producenter, på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser, som kan være forskellige alt afhængigt af de pågældende producenters årlige produktion:

— de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der producerer mere end i alt 15 000 hl af sådanne drikkevarer om året

— de reducerede satser må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for andre gærede drikkevarer.

2. Med henblik på denne artikel skal de andre gærede drikkevarer opnås ved gæring af frugter, bær, grøntsager, en opløsning af honning i vand eller ved gæring af frisk saft eller koncentreret saft fra de ovennævnte ingredienser. Medlemsstaterne må ikke tillade tilsætning af alkohol eller andre alkoholholdige drikkevarer med henblik på fremstilling af andre gærede drikkevarer. Med henblik på denne artikel betragtes tilsætning af alkohol, som anvendes til at fortynde eller opløse aromaer i den mængde, der er strengt nødvendig, i det omfang alkoholindholdet ikke øges med mere end 1,2 % vol., ikke som tilsætning af alkohol med henblik på fremstilling af andre gærede drikkevarer. Tilsætningen af sådanne aromaer må ikke ændre det oprindelige produkts særpræg i væsentlig grad.

3. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til visse typer af andre gærede drikkevarer.

4. Med henblik på nærværende artikel forstås ved »små uafhængige producenter« en producent af andre gærede drikkevarer, der er juridisk og økonomisk uafhængig af andre producenter af gærede drikkevarer, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre producenters lokaler og som ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små producenter med en samlet årlig produktion på ikke over 15 000 hl kan disse producenter imidlertid behandles som en enkelt lille uafhængig producent.

5. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på andre gærede drikkevarer, der leveres på deres område fra små uafhængige producenter i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.«

8) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Ved anvendelse af direktiv 92/84/EØF og Rådets direktiv 2008/118/EF * anses henvisninger til »vin« for ligeledes at omfatte andre gærede drikkevarer som defineret i dette afsnit.

* Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12).«

9) Artikel 18, stk. 4, første afsnit, affattes således:

»4. Medlemsstaterne kan anvende en reduceret enhedssats for punktafgiften på de mellemklasseprodukter, der er defineret i bilag VII, del II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 *.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

1. Medlemsstaterne kan på mellemklasseprodukter, der fremstilles af små uafhængige producenter, på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser, som kan være forskellige alt afhængigt af de pågældende producenters årlige produktion:

- de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der producerer mere end i alt 250 hl af sådanne drikkevarer om året
- de reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen, må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for mellemklasseprodukter.

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til visse typer af mellemklasseprodukter.

3. Med henblik på nærværende artikel forstås ved »små uafhængige producenter« en producent af mellemklasseprodukter, der er juridisk og økonomisk uafhængig af andre producenter af mellemklasseprodukter, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre producenters lokaler og som ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små producenter med en samlet årlig produktion på ikke over 250 hl kan disse producenter imidlertid behandles som en enkelt lille uafhængig producent.

4. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på andre mellemklasseprodukter, der leveres på deres område fra små uafhængige producenter i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.«

11) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

a) stk. 6 affattes således:

»6. Republikken Bulgarien kan anvende en reduceret punktafgiftssats på mindst 50 % af landets standardafgiftssats for ethanol, på ethanol, der produceres på frugtavlernes destillerier, der på årsbasis producerer mere end ti hektoliter ethanol på grundlag af frugt, der leveres til dem af frugtavlernes selv. Anvendelsen af den reducerede afgiftssats er begrænset til højst 30 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavl pr. år og udelukkende til personligt forbrug. Når der er gjort brug af denne mulighed, må Republikken Bulgarien ikke anvende denne artikels stk. 8 igen.«

b) Følgende stykke indsættes:

»6a. Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen kan anvende en reduceret punktafgiftssats på mindst 50 % af landets standardafgiftssats for ethanol, på ethanol, der produceres på frugtavlernes destillerier, der på årsbasis producerer mere end ti hektoliter ethanol på grundlag af frugt, der leveres til dem af frugtavlernes selv. Anvendelsen af den reducerede afgiftssats er begrænset til højst 30 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavl pr. år og udelukkende til personligt forbrug.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»8. Med forbehold af sådanne betingelser, som de fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af dette stykke, kan medlemsstaterne punktafgiftsfritage eller anvende reducerede punktafgiftssatser på ethanol, som forbruges af en privatperson, medlemmer af dennes familie eller dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted, og som

- a) fremstilles af nævnte privatperson af frugter, som en privatperson ejer og dyrker på samt leverer fra en grund, som den pågældende privatperson disponerer over, ved brug af et simpelt, lille destilleringsapparat, der er registreret hos den pågældende medlemsstats kompetente myndighed,

og/eller

- b) fremstilles til nævnte privatperson i destillerier, der er godkendt af den pågældende medlemsstats kompetente myndighed, af frugter, som en privatperson ejer og dyrker på samt leverer fra en grund, som den pågældende privatperson disponerer over.

Medlemsstaterne begrænser anvendelsen af fritagelsen eller af de reducerede satser til højst 50 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavl pr. år.

Medlemsstater, der anvender sådanne fritagelser eller reducerede punktafgiftssatser,

- a) fastsætter betingelser for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug
- b) har indført passende forskrifter og procedurer for at sikre kontrol af produktion og forbrug, forebygge grænseoverskridende virkninger og salg samt
- c) fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til denne artikel, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. De fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne anvender ikke disse bestemmelser i tillæg til bestemmelserne i stk. 6, 6a eller 7.«

12) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

1. Den Franske Republik kan anvende en reduceret sats, der kan ligge under minimumssatsen, men som ikke må ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for ethanol, på rom som defineret i punkt 1 i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 * og fremstillet af sukkerrør høstet på fremstillingsstedet, jf. punkt 13) i bilag I til nævnte forordning, med et indhold af andre flygtige stoffer end ethanol og methanol på 225 g eller derover pr. hektoliter ren alkohol og med et virkeligt alkoholindhold på 40 % vol. eller derover.

2. Den Hellske Republik kan anvende en reduceret sats, der kan ligge under minimumssatsen, men som dog

- a) ikke må ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for ethanol for så vidt angår destillerede anisprodukter som defineret i punkt 29 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008, og som er farveløse og har et sukkerindhold på højst 50 g pr. liter, og hvor det færdige produkt med mindst den procentdel, som er fastsat i nævnte bestemmelse, udgøres af alkohol, der er aromatiseret ved destillation i traditionelle kobberklarepander til diskontinuerlig destillation med en kapacitet på højst 1 000 liter, samt brændevinsprodukter af presserester af druer som defineret i punkt 6 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008, og som er destilleret i traditionelle destilleringsapparater til diskontinuerlig destillation

- b) ikke må ligge mere end 85 % under den normale nationale punktafgiftssats for ethanol for så vidt angår ethanol fremstillet af frugt fra producentens husstand, og som destilleres i simple kobberdestilleringsapparater med en kapacitet på højst 130 liter eller i traditionelle destilleringsapparater af ler med en kapacitet på højst 40 liter, og som i begge tilfælde betjenes i højst otte dage om året og producerer højst fem hektoliter ren alkohol om året.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) Nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).«

13) I afsnit VI indsættes følgende artikel:

»Artikel 23a

1. Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af nærværende direktivs artikel 4, 9a, 13a, 18a og artikel 22, stk. 1-3, udsteder medlemsstaterne efter anmodning en årlig attest til små uafhængige producenter, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, som bekræfter deres samlede årlige produktion omhandlet i nævnte artikler, alt efter hvad der er relevant, og som bekræfter små uafhængige producenters overholdelse af kriterierne i nærværende direktivs artikel 4, stk. 2, artikel 9a, stk. 2, artikel 13a, stk. 4, artikel 18a, stk. 3, og artikel 22, stk. 2, alt efter hvad der er relevant. Det administrative dokument for varebevægelser i henhold til kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EF skal henvise til den attest, der nævnes i dette stykke.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af denne artikel og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, tillade, at små uafhængige producenter, jf. artikel 4, stk. 1, artikel 9a, stk. 1, artikel 13a, stk. 1, artikel 18a, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, som er etableret på den pågældende medlemsstats område, selv attesterer deres overholdelse af kriterierne i artikel 4, stk. 2, artikel 9a, stk. 2, artikel 13a, stk. 4, artikel 18a, stk. 3, og artikel 22, stk. 2, alt efter hvad der er relevant, og den samlede årlige produktion omhandlet i disse artikler.

3. Medlemsstaterne anerkender på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af denne artikel og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, attester for producenter, jf. artikel 4, stk. 1, artikel 9a, stk. 1, artikel 13a, stk. 1, artikel 18a, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, som er udstedt af en anden medlemsstat, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastsættelse af:

- a) formatet på den i stk. 1 omhandlede attest
- b) formatet på henvisningen til denne attest i det administrative dokument for varebevægelser i henhold til kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EF og
- c) forskrifterne til udfærdigelse af det administrative dokument for varebevægelser i henhold til kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EF for så vidt angår selvcertificering.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 28a, stk. 2.«

14) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Henvisningerne i dette direktiv til KN-koder er henvisninger til koderne i Den Kombinerede Nomenklatur i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1602 * om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 **.

* Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1602 af 11. oktober 2018 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 273 af 31.10.2018, s. 1).

** Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EUT L 256 af 7.9.1987, s. 1).«

15) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

- i) Litra a) og b) affattes således:

- »a) distribueres i form af alkohol, der er blevet fuldstændig denatureret i overensstemmelse med forskrifterne i den medlemsstat, hvor den er overgået til forbrug, når sådanne forskrifter er behørigt anmeldt skriftligt og godkendt i overensstemmelse med stk. 3 og 4.

Medlemsstaterne anvender kapitel V i direktiv 2008/118/EF

- b) anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum, forudsat at alkoholen er denatureret i henhold til en medlemsstats forskrifter for den pågældende anvendelse.

Nævnte fritagelse finder anvendelse, når en sådan denatureret alkohol:

— er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum,

eller

— anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces.

Medlemsstaterne anvender kapitel IV i direktiv 2008/118/EF på bevægelser af denatureret alkohol, der endnu ikke er tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum«

- ii) Litra d) affattes således:

- »d) anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF * og 2001/83/EF **

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).«

- b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

- »f) til fremstilling af kosttilskud som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF *, der indeholder ethanol, hvis enkeltpakningen af et kosttilskud, der overgår til konsum, ikke overstiger 0,15 liter, og kosttilskuddene markedsføres i henhold til artikel 10 i nævnte direktiv.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud (EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51).«

- c) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

- »3. En medlemsstat, der ønsker at indføre en ændring i kravene til fuldstændig denaturering af alkohol, jf. stk. 1, litra a), meddeler skriftligt sådanne nye krav til Kommissionen sammen med alle andre relevante oplysninger vedrørende de denatureringsmidler, som medlemsstaten agter at anvende.

Finder Kommissionen, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den senest en måned efter modtagelsen den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for. Når Kommissionen finder, at den har alle de oplysninger, som er nødvendige, underretter den de øvrige medlemsstater om meddelelsen inden for en måned.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om godkendelse eller afvisning af de meddelte krav, jf. denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28a, stk. 2.

5. Hvis en medlemsstat finder, at et produkt, der er fritaget i henhold til denne artikels stk. 1, litra a) eller b), giver anledning til svig, unddragelse eller misbrug, kan den nægte at give fritagelse eller trække en fritagelse tilbage. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om en sådan nægtelse eller tilbagetrækning skriftligt sammen med alle andre relevante oplysninger om det pågældende tilfælde af svig, unddragelse eller misbrug. Finder Kommissionen, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den senest en måned efter modtagelse af disse oplysninger den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for. Når Kommissionen finder, at den har alle de oplysninger, som er nødvendige, videresender den underretningen til de øvrige medlemsstater inden for en måned. En endelig afgørelse træffes derpå efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28a, stk. 2, senest fire måneder efter fremsendelsen af underretningen til de øvrige medlemsstater. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at give en sådan afgørelse tilbagevirkende kraft.«

16) Artikel 28 udgår.

17) I afsnit VIII indsættes følgende artikler:

»Artikel 28a

1. Kommissionen bistås af »Punktafgiftsudvalget«. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 28b

Hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv. Den første rapport forelægges senest den 31. december 2024.

Rapporten skal navnlig:

- a) vurdere anvendelsen og virkningerne af de nationale bestemmelser, som vedtages og anvendes i henhold til artikel 5 og 9a, artikel 22, stk. 8, artikel 23a og artikel 27, stk. 2, litra f),
- b) tage højde for relevante beviser for, at der foreligger virkninger af de bestemmelser, som vedtages og anvendes i henhold til nævnte artikler, såsom negative grænseoverskridende virkninger, øget forekomst af svig, indvirkning på det indre markeds gnidningsløse funktion og på folkesundheden, og
- c) hvis medlemsstaterne anvender nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 22, stk. 8, vurdere tilstrækkeligheden af:
 - de betingelser, som disse medlemsstater har fastsat for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug, og
 - de krav og procedurer, som disse medlemsstater har indført for at sikre kontrol af produktion og forbrug og forebyggelse af grænseoverskridende virkninger.

Medlemsstaterne forelægger efter anmodning oplysninger, som kræves for at udarbejde rapporten, for Kommissionen.

Medlemsstater, som anvender nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 22, stk. 8, skal senest tre måneder efter det første års anvendelse af sådanne bestemmelser forelægge Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at foretage den vurdering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra c).

Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsforslag.»

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2021 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29.juli 2020.

På Rådets vegne
M.ROTH
Formand
